

ART

La Bienal d'Art Ciutat d'Amposta, confinada però amb rècord de participació

AmpostaRoser Regolf

La Bienal d'Art Ciutat d'Amposta (BIAM) rep més propostes que en cap altra edició, tot i la crisi pel coronavirus. En esta 16a edició s'han presentat més de 200 propostes, que sumen un rècord de participació. D'entre totes les obres, un jurat expert n'ha seleccionat 15 finalistes, d'entre les quals sortirà la guanyadora, que al mateix temps confor-

maran l'exposició del BIAM 2020, encara sense data per la situació actual.

El jurat de la BIAM 2020 està format per Rosa Lleó, comissària independent i directora de The Green Parrot, Barcelona; Hiuwai Chu, conservadora d'exposicions i curadora adjunta al MACBA; Miguel Angel Sánchez, fundador d'ADN Galeria a Barcelona; Oier Etxebarria, responsable d'arts visuals del CICC Tabakalera, i

Marc Navarro, comissari independent i escriptor.

Convocat per la regidoria de Cultura de l'Ajuntament d'Amposta, el Premi Biennial d'Art Ciutat d'Amposta 2020 (BIAM) està vinculat al Centre d'Art Lo Pati des del 2012 i enguany complix 31 anys d'història. Es tracta d'una de les convocatòries artístiques més veteranes de les que es convoquen arreu del país i que s'ha consolidat com a aparador

ELS TREBALLS

■ *Sintra. Nota al pie* (2019) d'Abel Jaramillo; *El jefe de Estado en la época de la reproductibilidad técnica* (2020) d'Alan Carrasco; *Calmar las aguas* (2019) d'Aldo Urbano; *Bha Phanein* (2018) d'Ariadna Parreu; *MUNDUS VULT DECIPI* (2020) de Cristina Moreno i Laia Ventayol; *Ruta de los Indios. Consideraciones de la Ciudad Moderna* (2019) de Daniel De La Barra; *Mañana niebla* (2020) de David Ortiz; *Jornada laboral* (2020) d'Eulàlia Garcia; *Regálame un barco* (2020) de Francisco Ladrón de Guevara; *[(séro)TROPICAL(e)]* (2018) de Gian Cruz; *La simetria de los tontos* (2018) de Jone Loizaga i Taxio Ardanaz; *Unfixed Infrastructures And Rabbit Holes* (2020) de Mario Santamaría; *Arquetips esquelètics* (2019-2020) de Mònica Planes; *Monuments i altres taques insubmises* (2020) d'Olga Olivera i *Crisis* (2019) de Paco Chanivet.

de la creació emergent del país i a l'hora com un termòstat de l'activitat artística contemporània gestada arreu de l'Estat. Així a través de la BIAM es poden copsar quines són les tendències artístiques i concep-

tuals del moment i quina ha estat la seua evolució, ja que s'hi presenten obres tant d'artistes consolidats com de creadors emergents que acaben fent-se un nom dins l'art contemporani. ■